

Persbericht

HORS TEMPSIA

TENTOONSTELLING

UP/DOWN, the Silence of Memoration

« Toen de coronacrisis uitbrak, hadden we beiden plotseling heel wat extra tijd. We doken voor onderzoek in onze archieven: foto's uit onze kindertijd, oude brieven en speelgoed. Deze foto's tonen ons wie we zijn en waar we vandaan komen. Die intieme reflectie biedt ons de kans om een balans op te maken van ons verleden. »
Anneke Lauwaert.

Op de benedenverdieping van haar mooie woning nodigt **Agnès De Man** van 4 oktober tot 29 november 2020 **Bilal Bahir** en **Anneke Lauwaert** uit om hun werk te tonen in de **Hors Tempsia** tentoonstellingsruimte.

Dit kunstenaarskoppel werkt rond het thema herinnering. Voor de tentoonstelling *UP/DOWN, the Silence of Memoration* werden ze geïnspireerd door *La poétique de l'espace* van Gaston Bachelard, en in het bijzonder door het eerste hoofdstuk «*Het huis, van de kelder tot de zolder. De betekenis van de hut.* »

« Voor een fenomeenonderzoek rond het belang van de intieme binnenruimte, is het huis vanzelfsprekend een bevoorrecht onderwerp, op voorwaarde uiteraard dat we het huis beschouwen in zijn eenheid en complexiteit, en door te trachten om alle bijzondere waarden ervan te integreren in een fundamentele waarde. Het huis biedt ons zowel versplinterde beelden als een heel corpus aan beelden (...). Kunnen we via herinneringen aan alle huizen waar we ooit woonden, en ook alle huizen waar we ooit hebben willen wonen, een intieme, concrete essentie distilleren die aantoont welke bijzondere waarde al onze beelden van beschermde intimiteit hebben? Dat is het belangrijkste probleem. (...) Want het huis is ons hoekje van de wereld. Het is - zoals al zo vaak gezegd - ons eerste universum. Een echte kosmos in elke zin van het woord.» (Gaston Bachelard, *La poétique de l'espace*. 1957)

De beide kunstenaars werken, elk op hun manier, rond het thema herinnering, het opnieuw naar boven komen en evoceren van onuitwisbare herinneringen uit het verleden. De beide artiesten verkenden daarom uiteenlopende diversums, gaande van intimiteit, herinneringen, hun kindertijd en plekken waar ze al dan niet geworteld zijn.

Anneke Lauwaert (1968, Turnhout) brengt werk dat steunt op een zeer precieze herinnering aan een konijn dat ze kreeg als kind, en de kooi die ze er samen met haar vader voor bouwde. Het motief van het konijn wordt verwerkt in meerdere maten, en wordt er geplaatst op oude voorwerpen, zoals de werkbank van haar vader. Een andere herinnering is die van de knuffelbeer Callisto.

We zien hem in haar armen op een zwart-witfoto van de kunstenaar en haar vader. Dit voorwerp, dat een link legt naar de herinnering aan haar vader, bestaat nog steeds. Het werd in meerdere vormen gemodelleerd en gegoten, in zowel gips als brons.

« Bij de dood van mijn vader, in 2013, werkte ik op basis van een foto van hem op het eiland Wight, waarbij hij een poncho droeg. Ik gebruikte de patronen van die poncho in neopreen. Of ik nu stik met dit zachte materiaal of beelden giet in gips of brons, beeldhouwen blijft mijn belangrijkste medium. »

Bilal Bahir (1988, Bagdad, Irak) heeft altijd getekend. Hij woont en werkt in België sinds 2010. In deze expo toont hij onder meer een reeks van 16 tekeningen met episodes uit zijn kindertijd en de verhalen die erachter schuilgaan.

« Ik teken op bedrukt papier, boekbladzijden en brieven. Ik werk niet met neutraal materiaal, ik hou van materiaal dat al een geschiedenis in zich draagt. Ik vertel via mijn tekeningen verhalen, verhalen die ik hoorde als kind, of die van 1001 nacht, herinneringen uit mijn kindertijd. »

Via visuele links beschrijft elke kunstenaar zijn eigen kosmos van herinneringen, het opnieuw naar boven komen en evoceren van onuitwisbare gebeurtenissen uit het verleden. De ene kunstenaar doet dit via vredevolle, sterk gewortelde herinneringen, terwijl de andere wegbeweegt van de wortels van zijn kindertijd, naar de ontworteling door de emigratie.

« Alles wat ik moet vertellen over het huis uit mijn kindertijd is precies genoeg om mezelf in een situatie van oneirisme te brengen, om mezelf aan te zetten tot een dagdroom waarin ik mezelf zie rusten in het verleden. Ik hoop dan dat mijn pagina enkele klanken bevat die echt zijn, ik bedoel een stem die heel ver weg in mij klinkt zodat het de stem is die iedereen hoort wanneer men diep in de herinnering luistert, naar de dingen die nog net niet vergeten waren, en mogelijk nog verder liggen dan de eigen herinnering, naar datgene dat er al sinds mensenheugenis is. We vertellen aan de ander enkel in welke richting ons geheim gaat, zonder ooit het geheim objectief te kunnen vertellen.» (Gaston Bachelard, La poétique de l'espace. 1957)

Tijdens deze langlopende expo (van 4 oktober tot 29 november 2020) worden er cursussen georganiseerd met de vzw La Maison in Linkebeek, waar autistische kinderen worden opgevangen, en kinderen uit de lagere school.

UP/DOWN, the Silence of Memoration

Anneke Lauwaert - Bilal Bahir
Van 4 oktober tot 29 november 2020
In het weekend open van 11 tot 18 uur

Hors Tempsia

19 rue de Hollebeek
B-1630 Linkebeek
www.hors-tempsia.be